

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Львівський національний університет імені Івана Франка
Філософський факультет
Кафедра політології

Затверджено

На засіданні кафедри політології
філософського факультету
Львівського національного університету імені Івана Франка
(протокол № 1 від 30 серпня 2021 р.)

Завідувач кафедри проф. Романюк А.С.

**Силабус з навчальної дисципліни
«Антикризовий політичний менеджмент»,
що викладається в межах ОПП «Політологія»
другого (магістерського) рівня вищої освіти для здобувачів
зі спеціальності 052 «Політологія»**

Назва дисципліни	Антикризовий політичний менеджмент
Адреса викладання дисципліни	м. Львів, Львівський національний університет імені Івана Франка, вул. Університетська 1, 79000
Факультет та кафедра, за якими закріплена дисципліна	Філософський факультет, кафедра політології
Галузь знань, шифр та назва спеціальності	Галузь знань 05 «Соціальні та поведінкові науки» Спеціальність 052 «Політологія»
Викладачі дисципліни	Осадчук Ігор Юрійович, кандидат політичних наук, доцент кафедри політології
Контактна інформація викладачів	Електронна адреса: igor.osadchuk@lnu.edu.ua Сторінка викладача: https://filos.lnu.edu.ua/employee/8032 Місце знаходження: Львів, Львівський національний університет імені Івана Франка, вул. Університетська 1, ауд. 206
Консультації з питань навчання по дисципліні відбуваються	Щоп'ятниці, 16:40-18:00 год. (філософський факультет, кафедра політології, ауд. 206) У день проведення лекцій/семінарських занять. Також можливі онлайн консультації через засоби віддаленого відео- й аудіозв'язку та емейлінг на електронну адресу викладача.
Сторінка дисципліни	https://filos.lnu.edu.ua/course/antykryzovyy-politychnyy-menedzhment
Інформація про дисципліну	Навчальна дисципліна «Антикризовий політичний менеджмент» – це нормативна навчальна дисципліна внутрішньої спеціалізації «Політичний маркетинг і менеджмент», яка вивчається студентами-магістрами першого року навчання спеціальності 052 «Політологія».
Коротка анотація дисципліни	Навчальна дисципліна «Антикризовий політичний менеджмент» присвячена аналізу моделей, особливостей та функцій антикризового політичного менеджменту у США, країнах ЄС, Державі Ізраїль та Японії. Методологічно дисципліна сягає постбіхевіоралізму й неінституціоналізму. В науковому та навчальному контексті курс постає механізмом диверсифікації та поглиблення (звуження) сфери наукового політологічного аналізу. Курс розділено на два змістові модулі: 1. Антикризовий політичний менеджмент: теоретико-методологічні засади; 2. Антикризовий політичний менеджмент на практиці: досвід США, країн ЄС, Держави Ізраїль та Японії.
Мета та цілі дисципліни	<i>Мета</i> вивчення нормативної дисципліни «Антикризовий політичний менеджмент» – сформувати у студентів розуміння сутності антикризового політичного менеджменту, ознайомити з особливостями антикризового політичного менеджменту у США, країнах ЄС, Державі Ізраїль та Японії. <i>Завдання курсу:</i> <ul style="list-style-type: none"> • розкрити ознаки, причини і наслідки політичних криз; • визначити різновиди політичних криз; • проаналізувати підходи до визначення антикризового політичного менеджменту; • прищепити у студентів навички самостійного аналізу антикризової політичної комунікації;

	<ul style="list-style-type: none"> • ознайомити з особливостями антикризового політичного менеджменту у США, країнах ЄС, Державі Ізраїль та Японії.
<p>Література для вивчення дисципліни</p>	<p style="text-align: center;">Основна література:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Boin A., Hart P., Stern E., Sundelius B. <i>The Politics of Crisis Management: Public Leadership Under Pressure</i>. Cambridge: Cambridge University Press, 2016. 210 p. 2. Cichocki M. A., Grzegorz Grosse T. <i>The aspects of a crisis: An analysis of crisis management from an economic and political perspective</i>. Warsaw: Natolin European Centre, 2016. 209 p. 3. Collett E., Le Coz C. <i>After the Storm: Learning from the EU Response to the Migration Crisis</i>. <i>Migration Policy Institute Europe</i>. 2018. URL: https://www.migrationpolicy.org/research/after-storm-eu-response-migration-crisis. 4. <i>Crisis Management, Coordination and Capacities</i>. Luxembourg: Publications Office of the European Union, 2021. 71 p. 5. Van Hecke S., Fuhr H., Wolfs W. <i>The Politics of Crisis Management by Regional and International Organizations in Fighting Against a Global Pandemic: the Member States at a Crossroads</i>. <i>International Review of Administrative Sciences</i>. 2021. Vol 87. No. 3. P. 672–690. <p style="text-align: center;">Додаткова література:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Ковалевський В. Політична комунікація як інструмент подолання кризових явищ. <i>Вісник Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна. Серія «Питання політології»</i>. 2015. Вип. 17. № 912. 144–152. 2. Малиновська О. Міграційна політика: глобальний контекст та українські реалії: монографія. К.: НІСД, 2018. 472 с. 3. Мацієвський Ю. Деякі аспекти вивчення феномена кризи у політичних дослідженнях. <i>Політичний менеджмент</i>. 2008. № 6. С. 16–29. 4. Мацієвський Ю. Політична криза: теоретичний аналіз. <i>Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Сер.: Політичні науки</i>. 2008. Вип. 3. С. 146–161. 5. Осадчук І. Асамблейно-незалежна система правління у Швейцарській Конфедерації. <i>Регіональні студії</i>. 2018. № 15. С. 32–37. 6. Осадчук І. Урядові кабінети в контексті функціонування атипової парламентської системи правління в Державі Ізраїль (1996–2003). <i>Politicus</i>. 2020. Вип. 2. С. 75–82. 7. Ставченко С. Управління політичною кризою versus політичний антикризовий менеджмент. <i>Evropsky politicky a pravni diskurz</i>. 2016. Vol. 3. No. 4. S. 110–116. 8. Фесенко М. Антикризові заходи адміністрації Б. Обама в умовах фінансово-економічних потрясінь світової економіки. <i>Актуальні проблеми міжнародних відносин: зб. наук. праць</i>. К.: Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Інститут міжнародних відносин, 2010. Вип. 93. Ч. 2. С. 78–85. 9. Фітісова А., Солодько А. Міграційна криза в ЄС: статистика та аналіз політики. <i>Аналітичний центр CEDOS</i>. 2016. URL: https://cedos.org.ua/uk/articles/mihratsiina-kryza-v-yes-statystyka-ta

	<p>analiz-polityky.</p> <ol style="list-style-type: none"> 10. Bown C. Economics and Policy in the Age of Trump. <i>Centre for Economic Policy Research (CEPR)</i>. London: CEPR Press, 2017. URL: http://giovanniperi.ucdavis.edu/uploads/5/6/8/2/56826033/ageoftrump_june2017.pdf. 11. Carter D., May P. Making sense of the U.S. COVID-19 pandemic response: A policy regime perspective. <i>Administrative Theory & Praxis</i>, 2020. Vol. 42. No. 2. P. 265–277. 12. Czarnecki M., Starosta A. Two Faces of Anti-crisis Management: from Definitions to Concepts. <i>Management</i>. 2014. Vol. 18. No. 1. P. 1–15. 13. Ghellab Y., Papadakis K. The Politics of Economic Adjustment in Europe: State Unilateralism or Social Dialogue? // <i>The Global Crisis: Causes, Responses and Challenges: International Labour Office</i>. Geneva: ILO, 2011. P. 81–92. 14. Kenig O. Covid-19 and the 2021 Elections in Israel: Challenges and Opportunities. Stockholm: International Institute for Democracy and Electoral Assistance, 2021. 15 p. 15. Maor M., Sulitzeanu-Kenan R., Chinitz D. When COVID-19, constitutional crisis, and political deadlock meet: the Israeli case from a disproportionate policy perspective. <i>Policy and Society</i>. Vol. 39. No. 3. 2020. P. 442–457. 16. Olsson S. Crisis Management in the European Union Cooperation in the Face of Emergencies. Springer-Verlag Berlin Heidelberg, 2009. 171, [12] p. 17. Ruijter A., Beetsma R., Burgoon B., Nicoli F., Vandenbroucke F. EU solidarity in fighting COVID-19: State of play, obstacles, citizens' attitudes, and ways forward. <i>SSRN Research Paper</i>. The Amsterdam Centre for European Studies, 2020. No. 2020/06. 30 p. 18. Sepúlveda J., Feachem N. S., Sanders K., Barker F. The United States' Response to COVID-19: A Case Study. Institute for Global Health Sciences, 2021. 77 p. 19. Spence J. Crisis Management: Then and Now. <i>The Journal of the Helen Suzman Foundation</i>. 2014. Vol. 74 . P. 4–9. 20. Vollmer U., Bebenroth R. The Financial Crisis in Japan: Causes and Policy Reactions by the Bank of Japan. <i>The European Journal of Comparative Economics</i>. 2012. Vol. 9. No. 1. P. 51–77. <p style="text-align: center;">Інтернет-джерела:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. International Anticrisis Center. URL: http://anticrisis.cc/. 2. The Emergency Response Coordination Centre (ERCC) Portal. URL: https://erccportal.jrc.ec.europa.eu/About-ERCC. 3. The International Crisis Group. URL: https://www.crisisgroup.org/.
Тривалість курсу	1 семестр / 120 годин
Обсяг курсу	Загалом 120 годин, зокрема 32 години аудиторних занять. З них: 16 годин лекцій, 16 годин практичних занять та 88 годин самостійної роботи.
Очікувані результати навчання	В результаті успішного проходження курсу студент набуде: загальні компетентності: <ul style="list-style-type: none"> – ЗК03. Здатність розробляти проекти та управляти ними; – ЗК04. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел;

- **ЗК06.** Здатність генерувати нові ідеї (креативність);
- **ЗК07.** Вміння виявляти, ставити та розв’язувати проблеми;
- **ЗК09.** Здатність до підготовки рекомендацій і проектів рішень на основі аналізу інформації;

спеціальні (фахові) компетентності:

- **СК01.** Усвідомлення природи та значення політики як специфічного виду людської діяльності та особливої сфери пізнання, включаючи розвиток уявлень про політику та її сучасні інтерпретації;
- **СК06.** Здатність використовувати широкий спектр концептів і методів для інтерпретації та аналізу політики на місцевому, національному, європейському та глобальному рівні;
- **СК07.** Спроможність ефективно виконувати політико-організаційні, експертно-аналітичні та консультаційні функції на національному та міжнародному рівні;
- **СК10.** Розуміння постмодерного підходу до політики та наукової парадигми, сутності, природи, структури, можливостей і викликів глобальної демократії, суті, особливостей і еволюції формування політичних цінностей у різних типах політичних режимів;
- **СК11.** Здатність визначати ознаки, типи, причини й наслідки політичних змін і криз, розуміти сутність антикризового менеджменту та соціального конструктивізму у політиці, а відтак вміння аналізувати соціоконструктивні виміри політики;
- **СК14.** Здатність ідентифікувати й аналізувати явища та різні виміри мультикультуралізму, етнонаціональної політики і моделі громадянського суспільства та їхні політичні й етнокультурні ефекти, а також ефективно управляти етнокультурним розмаїттям.

Програмні результати навчання:

- **ПР04.** Приймати ефективні рішення з питань політики, політичних наук і дотичних проблем, у тому числі у складних і непередбачуваних умовах; прогнозувати розвиток політичних процесів; визначати фактори, що впливають на них і на досягнення поставлених цілей; аналізувати і порівнювати альтернативи; оцінювати ризики та імовірні наслідки політичних рішень.
- **ПР05.** Планувати, оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт відповідно до встановлених вимог;
- **ПР07.** Здійснювати управління складною діяльністю у сфері політики, політології та у ширших контекстах, розробляти плани і заходи з їх реалізації, забезпечувати якість освіти, оцінювати ефективність і результативність діяльності;
- **ПР10.** Аналізувати політичний процес на підставі постмодерного підходу та засад і методології соціального конструктивізму, розуміння сутності і форм ідеологічного маніпулювання, оперування різними за евристичними цінностями моделями громадянського суспільства, різними політичними цінностями й антицінностями в умовах глобалізації, концепціями, практиками, засадами і моделями політики мультикультуралізму, етнонаціональної політики, управління розмаїттям, конфліктами та перспективами розвитку

	<p>громадянського суспільства в країнах світу;</p> <ul style="list-style-type: none"> – ПР11. Інтерпретувати та порівнювати сутність і складові міжнародних організацій та законодавства про основи транскордонного співробітництва України в рамках участі прикордонних територій в інтеграційних процесах, а також зумовленість і роль зарубіжних, передусім європейських, політичних чи суспільно-політичних подій, процесів, систем й інститутів та їхнє значення у світовій, регіональній і вітчизняній політиці; – ПР12. Усвідомлювати сутність, типи, причини та наслідки політичних змін і криз, в тому числі на тлі еволюції, організації і доктрин лівих партій, а також сутність, особливості, моделі й стратегії, методи та процедури, специфіку і наповненість радикалізму, екстремізму і тероризму, техніки та механізми протидії їм і антикризового менеджменту у контексті етнічних, територіальних, регіональних конфліктів тощо, зокрема антитерористичної діяльності держави та ролі і функціональності міжнародних організацій у протидії деструктивним явищам в політиці. <p>В результаті вивчення навчальної дисципліни «Антикризовий політичний менеджмент» студент буде:</p> <p>знати:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ознаки, причини і наслідки політичних криз; 2) різновиди політичних криз; 3) підходи до визначення антикризового політичного менеджменту; 4) моделі та функції антикризового політичного менеджменту; 5) ознаки й моделі антикризової політичної комунікації; 6) особливості антикризового політичного менеджменту у США, країнах ЄС, Державі Ізраїль та Японії. <p>вміти:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) користуватися знанням підходів до визначення політичних криз й антикризового політичного менеджменту; 2) розрізняти основні моделі антикризового політичного менеджменту; 3) розуміти проблематику й специфіку антикризової політичної комунікації; 4) оволодіти навичками прогнозування розвитку соціально-політичних процесів в контексті політичних та економічних криз.
Ключові слова	Політична криза, політична стабільність, модель політичного циклу, антикризова політика, антикризовий політичний менеджмент, моделі антикризового політичного менеджменту, антикризова політична комунікація, антикризова програма, антикризова стратегія.
Формат курсу	Очний і дистанційний
Теми	Детально див. Додаток «Схему курсу»
Підсумковий контроль, форма	Екзамен в кінці семестру. Форма екзамену – комбінована (тестова та усна форми).
Пререквізити	Для вивчення курсу студенти потребують базових знань, достатніх для сприйняття категоріального апарату і розуміння джерел з таких дисциплін: «Політичний маркетинг і менеджмент», «Політична комунікація і PR», «Електронне урядування».
Навчальні методи	Навчальний процес здійснюється за традиційною технологією: лекції,

<p>та техніки, які будуть використовуватися під час викладання курсу</p>	<p>практичні (семінарські) заняття, самостійна робота. Також передбачено проектно-орієнтоване навчання, дискусії, аналіз статистичних баз даних. На лекційних заняттях використовуються головно: словесні методи (розповідь, бесіда, пояснення, лекція, діалог); наочні і практичні методи (ілюстрація, демонстрація, а також презентація); метод синтезу, аналізу, індукції, дедукції тощо. На семінарських заняттях використовуються: дискусія, проблемно-пошуковий, інтерактивний методи тощо. У рамках самостійної роботи застосовуються дослідницькі методи.</p>
<p>Необхідне обладнання</p>	<p>Вивчення курсу потребуватиме залучення персонального комп'ютера (принаймні лектором) і мультимедійного проектора. Крім того, бажано, щоби студенти також користувались персональними комп'ютерами. Для курсу не потрібно спеціалізованого програмного забезпечення (хоча воно може використовуватись за бажанням). Тим не менше, потрібне впевнене користування загальноживаними програмами й операційними системами (з метою подання електронних матеріалів – електронна пошта, платформи Microsoft Teams, Zoom, Telegram, Moodle тощо). Також для курсу бажане володіння мінімальними навиками роботи з базами та масивами даних й інформації.</p>
<p>Критерії оцінювання (окремо для кожного виду навчальної діяльності)</p>	<p>Оцінка знань, умінь і практичних навиків студента з курсу «Антикризовий політичний менеджмент» здійснюється за 100-бальною шкалою. Бали нараховуються за наступним співвідношенням: практичні/самостійні тощо – 30% семестрової оцінки (максимальна кількість балів – 30); контрольні заміри (модулі) – 20% семестрової оцінки (максимальна кількість балів – 20); екзамен – 50% семестрової оцінки (максимальна кількість балів – 50). Поточний контроль знань студентів проводять за трьома складовими: контроль систематичності та активності роботи студента впродовж семестру; контроль за виконанням модульних завдань/контрольних замірів; контроль за виконанням завдань самостійного опрацювання. При контролі систематичності й активності роботи студентів оцінці підлягають: самостійна робота студентів; відвідування й активність на семінарських заняттях; рівень засвоєння знань програмного матеріалу.</p> <p>Поточний контроль успішності здійснюється за п'ятибальною шкалою: «5» – відмінно, «4» – добре, «3» – задовільно, «2» – доповнення, «1» – коментарі (участь у дискусії). Контроль знань за результатами вивчення змістового модуля оцінюється в 10 балів. Форма підсумкового контролю – екзамен у комбінованій (усній і тестовій) формі в кінці семестру.</p> <p>Письмові та проектні роботи: очікується, що студенти виконають декілька видів письмових робіт, серед яких вирішення кейсів.</p> <p>Академічна доброчесність: очікується, що роботи студентів будуть їхніми оригінальними дослідженнями чи міркуваннями. Відсутність посилань на використані джерела, фабрикування джерел, списування і втручання в роботу інших студентів становлять, однак не обмежують прикладів можливої академічної недоброчесності. Виявлення ознак цього є підставою для незарахування тієї або іншої роботи студента викладачем, незалежно від масштабів плагіату чи обману. Відповідно, жодні форми порушення академічної доброчесності не толеруються.</p> <p>Відвідування занять є важливою складовою навчання. Очікується, що всі студенти відвідають усі лекції та практичні заняття курсу. Студенти</p>

	<p>повинні інформувати викладача про неможливість відвідати заняття. У будь-якому випадку студенти зобов'язані дотримуватися всіх термінів, визначених для виконання усіх видів робіт, передбачених курсом.</p> <p>Література. Уся література, яку студенти не зможуть знайти самостійно, буде надана викладачем виключно в освітніх цілях без права її передачі третім особам. Студенти заохочуються до використання також й іншої літератури та джерел, яких немає серед основних і додаткових.</p> <p>Політика виставлення балів. Враховуються бали, набрані на поточному тестуванні й поточному навчанні, в самостійній роботі і бали підсумкового заліку (в комбінованому форматі). При цьому, обов'язково враховуються присутність на заняттях й активність студента під час практичного заняття, списування і плагіат, несвоєчасне виконання поставлених завдань.</p>
<p>Питання до екзамену (чи питання на контрольні роботи)</p>	<p>Перелік питань до екзамену:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Політичні кризи: ознаки, чинники й наслідки. 2. Етапи розвитку політичних криз. 3. Різновиди політичних криз. 4. Антикризовий політичний менеджмент: основні підходи до концептуалізації. 5. Моделі та стратегії антикризового політичного менеджменту. 6. Функції антикризового політичного менеджменту. 7. Ознаки антикризової політичної комунікації. 8. Моделі антикризової політичної комунікації. 9. Антикризова політична комунікація в контексті інформаційної безпеки держави. 10. Програма Ф. Рузвельта «Новий курс». 11. США та світова економічна криза 2008–2009 рр.: заходи адміністрації Б. Обама. 12. Антикризові заходи в контексті внутрішньої політики адміністрації Д. Трампа. 13. Заходи уряду США у боротьбі з поширенням і наслідками COVID–19. 14. Політика урядів країн ЄС в контексті світової економічної кризи 2008–2009 рр. 15. Заходи урядів країн ЄС в боротьбі з поширенням і наслідками COVID–19. 16. Причини міграційних криз в ЄС. 17. Напрями та інструменти міграційної політики ЄС. 18. Антикризовий політичний менеджмент у сфері міграційної політики країн ЄС. 19. Антикризовий політичний менеджмент і національна безпека в Державі Ізраїль. 20. Політика уряду Держави Ізраїль в контексті світової економічної кризи 2008–2009 рр. 21. Заходи уряду Держави Ізраїль в боротьбі з поширенням і наслідками COVID–19. 22. Політика уряду Японії в контексті світової економічної кризи 2008–2009 рр. 23. Заходи уряду Японії в боротьбі з поширенням і наслідками COVID–

	19. 24. Політика уряду Японії в контексті забезпечення національної безпеки.
Опитування	Анкету-оцінку для оцінювання якості курсу буде надано по завершенню курсу.

Додаток. Схема курсу «Антикризовий політичний менеджмент»

Тиж. / год	Тема, план, короткі тези	Форма діяльності (заняття)	Література / Ресурси в інтернеті	Завдання, год.	Термін виконання
1/ 8 год.	<p>Тема 1. Політичні кризи: чинники, етапи розвитку й різновиди.</p> <p>Політичні кризи: ознаки, чинники й наслідки. Етапи розвитку політичних криз. Різновиди політичних криз.</p>	Лекція (презентація, дискусія) – 2 год.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Гаврилюк К. Етапи та фактори розвитку політичної кризи. <i>Вісник Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна. Серія «Питання політології»</i>. 2018. Вип. 33. С. 60–64. 2. Забеліна І. Поняття та сутність політичних криз: історико-бібліографічний аналіз. <i>Актуальні проблеми політики</i>. 2013. Вип. 49. С. 344–353. 3. Клим І. Чинники політичної кризи. <i>Науковий Вісник Ужгородського Університету. Серія: Політологія, Соціологія, Філософія</i>. 2009. Вип. 13. С. 256–258. 4. Мацієвський Ю. Деякі аспекти вивчення феномена кризи у політичних дослідженнях. <i>Політичний менеджмент</i>. 2008. № 6. С. 16–29. 5. Мацієвський Ю. Політична криза: теоретичний аналіз. <i>Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Сер.: Політичні науки</i>. 2008. Вип. 3. С. 146–161. 	Самостійна робота – 6 год. Чинники і наслідки парламентської кризи.	1-й тиждень
2/ 7 год.	<p>Тема 1. Політичні кризи: чинники, етапи розвитку й різновиди.</p> <p>Політичні кризи: ознаки, чинники й наслідки. Етапи розвитку політичних криз. Різновиди політичних криз.</p>	Семінар (групова робота, дискусія) – 2 год.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Гаврилюк К. Етапи та фактори розвитку політичної кризи. <i>Вісник Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна. Серія «Питання політології»</i>. 2018. Вип. 33. С. 60–64. 2. Забеліна І. Поняття та сутність політичних криз: історико-бібліографічний аналіз. <i>Актуальні проблеми політики</i>. 2013. Вип. 49. С. 344–353. 3. Клим І. Чинники політичної кризи. <i>Науковий Вісник Ужгородського Університету. Серія: Політологія, Соціологія, Філософія</i>. 2009. Вип. 13. С. 256–258. 4. Мацієвський Ю. Деякі аспекти вивчення феномена кризи у політичних дослідженнях. <i>Політичний менеджмент</i>. 2008. № 6. С. 16–29. 5. Мацієвський Ю. Політична криза: теоретичний аналіз. <i>Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Сер.: Політичні науки</i>. 2008. Вип. 3. С. 146–161. 	Самостійна робота – 5 год. Чинники і наслідки урядової кризи.	2-й тиждень
3/ 8 год.	<p>Тема 2. Антикризовий політичний менеджмент: підходи, моделі й функції.</p> <p>Антикризовий політичний менеджмент: основні підходи до концептуалізації. Моделі та стратегії антикризового</p>	Лекція (презентація, дискусія) – 2 год.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ставченко С. Управління політичною кризою versus політичний антикризовий менеджмент. <i>Evropsky politicky a pravni diskurz</i>. 2016. Vol. 3. No. 4. S. 110–116. 2. Boin A., Hart P., Stern E., Sundelius B. <i>The Politics of Crisis Management: Public Leadership Under Pressure</i>. Cambridge: Cambridge University Press, 2016. 210 p. 3. Cichocki M. A., Grzegorz Grosse T. <i>The aspects of a crisis: An analysis of crisis management from an economic and political perspective</i>. Warsaw: Natolin European Centre, 2016. 209 p. 4. Czarnecki M., Starosta A. Two Faces of Anti-crisis Management: from Definitions to Concepts. <i>Management</i>. 2014. Vol. 18. No. 1. P. 1–15. 	Самостійна робота – 6 год. Стратегії антикризового політичного менеджменту.	3-й тиждень

	політичного менеджменту. Функції антикризового політичного менеджменту.		<ol style="list-style-type: none"> Spence J. Crisis Management: Then and Now. <i>The Journal of the Helen Suzman Foundation</i>. 2014. Vol. 74 . P. 4–9. Van Hecke S., Fuhr H., Wolfs W. The Politics of Crisis Management by Regional and International Organizations in Fighting Against a Global Pandemic: the Member States at a Crossroads. <i>International Review of Administrative Sciences</i>. 2021. Vol 87. No. 3. P. 672–690. 		
4/ 7 год.	Тема 2. Антикризовий політичний менеджмент: підходи, моделі й функції. Антикризовий політичний менеджмент: основні підходи до концептуалізації. Моделі та стратегії антикризового політичного менеджменту. Функції антикризового політичного менеджменту.	Семінар (групова робота, дискусія) – 2 год.	<ol style="list-style-type: none"> Ставченко С. Управління політичною кризою versus політичний антикризовий менеджмент. <i>Evropsky politicky a pravni diskurz</i>. 2016. Vol. 3. No. 4. S. 110–116. Boin A., Hart P., Stern E., Sundelius B. The Politics of Crisis Management: Public Leadership Under Pressure. Cambridge: Cambridge University Press, 2016. 210 p. Cichocki M. A., Grzegorz Grosse T. The aspects of a crisis: An analysis of crisis management from an economic and political perspective. Warsaw: Natolin European Centre, 2016. 209 p. Czarnecki M., Starosta A. Two Faces of Anti-crisis Management: from Definitions to Concepts. <i>Management</i>. 2014. Vol. 18. No. 1. P. 1–15. Spence J. Crisis Management: Then and Now. <i>The Journal of the Helen Suzman Foundation</i>. 2014. Vol. 74 . P. 4–9. Van Hecke S., Fuhr H., Wolfs W. The Politics of Crisis Management by Regional and International Organizations in Fighting Against a Global Pandemic: the Member States at a Crossroads. <i>International Review of Administrative Sciences</i>. 2021. Vol 87. No. 3. P. 672–690. 	Самостійна робота – 5 год. Функції антикризового політичного менеджменту.	4-й тиждень
5/ 8 год.	Тема 3. Антикризова політична комунікація. Ознаки антикризової політичної комунікації. Моделі антикризової політичної комунікації. Антикризова політична комунікація в контексті інформаційної безпеки держави.	Лекція (презентація, дискусія) – 2 год.	<ol style="list-style-type: none"> Ганжуров Ю. Парламентсько-урядова комунікація як модель політичного дискурсу. <i>Наукові записки Інституту політичних і етнонаціональних досліджень ім. І. Ф. Кураса НАН України</i>. 2017. Вип. 3 (89). С. 239–252. Ковалевський В. Політична комунікація як інструмент подолання кризових явищ. <i>Вісник Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна. Серія «Питання політології»</i>. 2015. Вип. 17. № 912. 144–152. Нестеряк Ю. Міжнародні критерії інформаційної безпеки держави: теоретико-методологічний аналіз. <i>Вісник НАДУ</i>. № 3. 2013. С. 40–45. Яковлева Н. Особливості політичної комунікації в умовах українських внутрішньодержавних криз. <i>Вісник Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут»</i>. Серія: <i>Політологія. Соціологія. Право</i>. 2014. № 3/4. С. 166–171. Boydston A., Hardy A., Walgrave S. Two Faces of Media Attention: Media Storm Versus Non-Storm Coverage. <i>Political Communication</i>. 2014. Vol. 31. No. 4. P. 509–531. 	Самостійна робота – 6 год. Моделі антикризової політичної комунікації.	5-й тиждень

6/ 7 год.	<p>Тема 3. Антикризова політична комунікація. Ознаки антикризової політичної комунікації. Моделі антикризової політичної комунікації. Антикризова політична комунікація в контексті інформаційної безпеки держави.</p>	Семінар (групова робота, дискусія) – 2 год Модульний контроль	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ганжуров Ю. Парламентсько-урядова комунікація як модель політичного дискурсу. <i>Наукові записки Інституту політичних і етнонаціональних досліджень ім. І. Ф. Кураса НАН України</i>. 2017. Вип. 3 (89). С. 239–252. 2. Ковалевський В. Політична комунікація як інструмент подолання кризових явищ. <i>Вісник Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна. Серія «Питання політології»</i>. 2015. Вип. 17. № 912. 144–152. 3. Нестеряк Ю. Міжнародні критерії інформаційної безпеки держави: теоретико-методологічний аналіз. <i>Вісник НАДУ</i>. № 3. 2013. С. 40–45. 4. Яковлева Н. Особливості політичної комунікації в умовах українських внутрішньодержавних криз. <i>Вісник Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут»</i>. Серія: <i>Політологія. Соціологія. Право</i>. 2014. № 3/4. С. 166–171. 5. Boydston A., Hardy A., Walgrave S. Two Faces of Media Attention: Media Storm Versus Non-Storm Coverage. <i>Political Communication</i>. 2014. Vol. 31. No. 4. P. 509–531. 	Самостійна робота – 5 год. Антикризова політична комунікація в контексті інформаційної безпеки держави.	6-й тиждень
7/ 8 год.	<p>Тема 4. Антикризівий політичний менеджмент у США. Програма Ф. Рузвельта «Новий курс». США та світова економічна криза 2008–2009 рр.: заходи адміністрації Б. Обама. Антикризіві заходи в контексті внутрішньої політики адміністрації Д. Трампа. Заходи уряду США у боротьбі з поширенням і наслідками COVID–19.</p>	Лекція (презентація, дискусія) – 2 год.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Фесенко М. Антикризіві заходи адміністрації Б. Обама в умовах фінансово-економічних потрясінь світової економіки. <i>Актуальні проблеми міжнародних відносин: зб. наук. праць</i>. К.: Київський національний університет імені Тараса Шевченка, 2010. Вип. 93. Ч. 2. С. 78–85. 2. Юрченко М., Мазуренко А. Особливості «Нового курсу» Ф. Рузвельта: політика виходу із кризи та можливість застосування її окремих аспектів в правовій системі України. <i>Південноукраїнський правничий часопис</i>. 2016. № 2. С. 63–66. 3. Bown C. Economics and Policy in the Age of Trump. <i>Centre for Economic Policy Research (CEPR)</i>. London: CEPR Press, 2017. URL: http://giovanniperi.ucdavis.edu/uploads/5/6/8/2/56826033/ageoftrump_june2017.pdf. 4. Carter D., May P. Making sense of the U.S. COVID-19 pandemic response: A policy regime perspective. <i>Administrative Theory & Praxis</i>, 2020. Vol. 42. No. 2. P. 265–277. 5. Sepúlveda J., Feachem N. S., Sanders K., Barker F. The United States' Response to COVID-19: A Case Study. Institute for Global Health Sciences, 2021. 77 p. 	Самостійна робота – 6 год. Реформи уряду США в економічній сфері за президентства Б. Обама.	7-й тиждень

8/ 7 год.	<p>Тема 4. Антикризовий політичний менеджмент у США. Програма Ф. Рузвельта «Новий курс». США та світова економічна криза 2008–2009 рр.: заходи адміністрації Б. Обами. Антикризові заходи в контексті внутрішньої політики адміністрації Д. Трампа. Заходи уряду США у боротьбі з поширенням і наслідками COVID–19.</p>	<p>Семинар (групова робота, дискусія) – 2 год. Модульний контроль</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Фесенко М. Антикризові заходи адміністрації Б. Обами в умовах фінансово-економічних потрясінь світової економіки. <i>Актуальні проблеми міжнародних відносин: зб. наук. праць</i>. К.: Київський національний університет імені Тараса Шевченка, 2010. Вип. 93. Ч. 2. С. 78–85. 2. Юрченко М., Мазуренко А. Особливості «Нового курсу» Ф. Рузвельта: політика виходу із кризи та можливість застосування її окремих аспектів в правовій системі України. <i>Південноукраїнський правничий часопис</i>. 2016. № 2. С. 63–66. 3. Bown C. Economics and Policy in the Age of Trump. <i>Centre for Economic Policy Research (CEPR)</i>. London: CEPR Press, 2017. URL: http://giovanniperi.ucdavis.edu/uploads/5/6/8/2/56826033/ageoftrump_june2017.pdf. 4. Carter D., May P. Making sense of the U.S. COVID-19 pandemic response: A policy regime perspective. <i>Administrative Theory & Praxis</i>, 2020. Vol. 42. No. 2. P. 265–277. 5. Sepúlveda J., Feachem N. S., Sanders K., Barker F. The United States' Response to COVID-19: A Case Study. Institute for Global Health Sciences, 2021. 77 p. 	<p>Самостійна робота – 5 год. Заходи уряду США у боротьбі з поширенням і наслідками COVID–19.</p>	8-й тиждень
9/ 8 год.	<p>Тема 5. Антикризовий політичний менеджмент у країнах ЄС (частина 1). Політика урядів країн ЄС в контексті світової економічної кризи 2008–2009 рр. Заходи урядів країн ЄС в боротьбі з поширенням і наслідками COVID–19.</p>	<p>Лекція (презентація, дискусія) – 2 год.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Economic Crisis in Europe: Causes, Consequences and Responses. European Economy. Luxembourg: Office for Official Publications of the European Communities, 2009. No. 7. URL: https://ec.europa.eu/economy_finance/publications/pages/publication15887_en.pdf. 2. Ghellab Y., Papadakis K. The Politics of Economic Adjustment in Europe: State Unilateralism or Social Dialogue? // <i>The Global Crisis: Causes, Responses and Challenges: International Labour Office</i>. Geneva: ILO, 2011. P. 81–92. 3. Ruijter A., Beetsma R., Burgoon B., Nicoli F., Vandenbroucke F. EU solidarity in fighting COVID-19: State of play, obstacles, citizens' attitudes, and ways forward. SSRN Research Paper. The Amsterdam Centre for European Studies, 2020. No. 2020/06. 30 p. 	<p>Самостійна робота – 6 год. Політика уряду Франції в контексті світової економічної кризи 2008–2009 рр.</p>	9-й тиждень

10/ 7 год.	<p>Тема 5. Антикризовий політичний менеджмент у країнах ЄС (частина 1). Політика урядів країн ЄС в контексті світової економічної кризи 2008–2009 рр. Заходи урядів країн ЄС в боротьбі з поширенням і наслідками COVID–19.</p>	Семінар (групова робота, дискусія) – 2 год.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Economic Crisis in Europe: Causes, Consequences and Responses. European Economy. Luxembourg: Office for Official Publications of the European Communities, 2009. No. 7. URL: https://ec.europa.eu/economy_finance/publications/pages/publication15887_en.pdf. 2. Ghellab Y., Papadakis K. The Politics of Economic Adjustment in Europe: State Unilateralism or Social Dialogue? // The Global Crisis: Causes, Responses and Challenges: International Labour Office. Geneva: ILO, 2011. P. 81–92. 3. Ruijter A., Beetsma R., Burgoon B., Nicoli F., Vandenbroucke F. EU solidarity in fighting COVID-19: State of play, obstacles, citizens' attitudes, and ways forward. SSRN Research Paper. The Amsterdam Centre for European Studies, 2020. No. 2020/06. 30 p. 	Самостійна робота – 5 год. Заходи уряду Італії в боротьбі з поширенням і наслідками COVID–19.	10-й тиждень
11/ 8 год.	<p>Тема 6. Антикризовий політичний менеджмент у країнах ЄС (частина 2). Причини міграційних криз в ЄС. Напрями та інструменти міграційної політики ЄС. Антикризовий політичний менеджмент у сфері міграційної політики країн ЄС.</p>	Лекція (презентація, дискусія) – 2 год.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Малиновська О. Міграційна політика: глобальний контекст та українські реалії: монографія. К.: НІСД, 2018. 472 с. 2. Фігісова А., Солодько А. Міграційна криза в ЄС: статистика та аналіз політики. Аналітичний центр CEDOS. 2016. URL: https://cedos.org.ua/uk/articles/mihratsiina-kryza-v-yes-statystyka-ta-analiz-polityky. 3. Collett E., Le Coz C. After the Storm: Learning from the EU Response to the Migration Crisis. <i>Migration Policy Institute Europe</i>. 2018. URL: https://www.migrationpolicy.org/research/after-storm-eu-response-migration-crisis. 4. Geddes A., Scholten P. The Politics of Migration and Immigration in Europe. London: SAGE Publications, 2016. 288 p. 	Самостійна робота – 6 год. Шляхи подолання міграційної кризи в Чеській Республіці.	11-й тиждень
12/ 7 год.	<p>Тема 6. Антикризовий політичний менеджмент у країнах ЄС (частина 2). Причини міграційних криз в ЄС. Напрями та інструменти міграційної політики ЄС. Антикризовий політичний менеджмент у сфері міграційної політики країн ЄС.</p>	Семінар (групова робота, дискусія) – 2 год.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Малиновська О. Міграційна політика: глобальний контекст та українські реалії: монографія. К.: НІСД, 2018. 472 с. 2. Фігісова А., Солодько А. Міграційна криза в ЄС: статистика та аналіз політики. Аналітичний центр CEDOS. 2016. URL: https://cedos.org.ua/uk/articles/mihratsiina-kryza-v-yes-statystyka-ta-analiz-polityky. 3. Collett E., Le Coz C. After the Storm: Learning from the EU Response to the Migration Crisis. <i>Migration Policy Institute Europe</i>. 2018. URL: https://www.migrationpolicy.org/research/after-storm-eu-response-migration-crisis. 4. Geddes A., Scholten P. The Politics of Migration and Immigration in Europe. London: SAGE Publications, 2016. 288 p. 	Самостійна робота – 5 год. Шляхи подолання міграційної кризи у Словачькій Республіці.	12-й тиждень

13/ 8 год.	Тема 7. Антикризовий політичний менеджмент в Державі Ізраїль. Антикризовий політичний менеджмент і національна безпека в Державі Ізраїль. Політика уряду Держави Ізраїль в контексті світової економічної кризи 2008–2009 рр. Заходи уряду Держави Ізраїль в боротьбі з поширенням і наслідками COVID–19.	Лекція (презентація, дискусія) – 2 год.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Kenig O. Covid-19 and the 2021 Elections in Israel: Challenges and Opportunities. Stockholm: International Institute for Democracy and Electoral Assistance, 2021. 15 p. 2. Maor M., Sulitzeanu-Kenan R., Chinitz D. When COVID-19, constitutional crisis, and political deadlock meet: the Israeli case from a disproportionate policy perspective. <i>Policy and Society</i>. Vol. 39. No. 3. 2020. P. 442–457. 3. Meridor D., Eldadi R. Israel’s National Security Doctrine: The Report of the Committee on the Formulation of the National Security Doctrine (Meridor Committee), Ten Years Later. Memorandum No. 187. Tel Aviv: Institute for National Security Studies, 2019. 67 p. 4. Rapaport C., Ashkenazi I. Why Does Israel Lead the World in COVID-19 Vaccinations? Applying Mass Casualty Event Principles to COVID-19 Vaccination Programs. <i>International Journal of Environmental Research and Public Health</i>. 2021. Vol. 18. P. 53–62. 	Самостійна робота – 6 год. Заходи уряду Держави Ізраїль в боротьбі з тероризмом.	13-й тиждень
14/ 7 год.	Тема 7. Антикризовий політичний менеджмент в Державі Ізраїль. Антикризовий політичний менеджмент і національна безпека в Державі Ізраїль. Політика уряду Держави Ізраїль в контексті світової економічної кризи 2008–2009 рр. Заходи уряду Держави Ізраїль в боротьбі з поширенням і наслідками COVID–19.	Семинар (групова робота, дискусія) – 2 год.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Kenig O. Covid-19 and the 2021 Elections in Israel: Challenges and Opportunities. Stockholm: International Institute for Democracy and Electoral Assistance, 2021. 15 p. 2. Maor M., Sulitzeanu-Kenan R., Chinitz D. When COVID-19, constitutional crisis, and political deadlock meet: the Israeli case from a disproportionate policy perspective. <i>Policy and Society</i>. Vol. 39. No. 3. 2020. P. 442–457. 3. Meridor D., Eldadi R. Israel’s National Security Doctrine: The Report of the Committee on the Formulation of the National Security Doctrine (Meridor Committee), Ten Years Later. Memorandum No. 187. Tel Aviv: Institute for National Security Studies, 2019. 67 p. 4. Rapaport C., Ashkenazi I. Why Does Israel Lead the World in COVID-19 Vaccinations? Applying Mass Casualty Event Principles to COVID-19 Vaccination Programs. <i>International Journal of Environmental Research and Public Health</i>. 2021. Vol. 18. P. 53–62. 	Самостійна робота – 5 год. Заходи уряду Держави Ізраїль в боротьбі з поширенням і наслідками COVID–19.	14-й тиждень

15/ 8 год.	Тема 8. Антикризовий політичний менеджмент в Японії. Політика уряду Японії в контексті світової економічної кризи 2008–2009 рр. Заходи уряду Японії в боротьбі з поширенням і наслідками COVID–19. Політика уряду Японії в контексті забезпечення національної безпеки.	Лекція (презентація, дискусія) – 2 год.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Katzenstein P., Okawara N. Japan's National Security: Structures, Norms, and Policies. <i>International Security</i>. 2009. Vol. 17. No. 4. P. 84–118. 2. Sakuwa K., Suzuki K. Japan's response to the Covid-19 pandemic: A cautious and self-restraint-based approach // Moon M. J., Kim D. Y.. <i>International Comparative Analysis of COVID-19 responses</i>. 2021. DOI:10.13140/RG.2.2.30849.58720. 3. Vollmer U., Bebenroth R. The Financial Crisis in Japan: Causes and Policy Reactions by the Bank of Japan. <i>The European Journal of Comparative Economics</i>. 2012. Vol. 9. No. 1. P. 51–77. 	Самостійна робота – 6 год. Заходи уряду в монетарній політиці в контексті світової економічної кризи 2008–2009 рр.	15-й тиждень
16/ 7 год.	Тема 8. Антикризовий політичний менеджмент в Японії. Політика уряду Японії в контексті світової економічної кризи 2008–2009 рр. Заходи уряду Японії в боротьбі з поширенням і наслідками COVID–19. Політика уряду Японії в контексті забезпечення національної безпеки.	Семінар (групова робота, дискусія) – 2 год. Модульний контроль	<ol style="list-style-type: none"> 1. Katzenstein P., Okawara N. Japan's National Security: Structures, Norms, and Policies. <i>International Security</i>. 2009. Vol. 17. No. 4. P. 84–118. 2. Sakuwa K., Suzuki K. Japan's response to the Covid-19 pandemic: A cautious and self-restraint-based approach // Moon M. J., Kim D. Y.. <i>International Comparative Analysis of COVID-19 responses</i>. 2021. DOI:10.13140/RG.2.2.30849.58720. 3. Vollmer U., Bebenroth R. The Financial Crisis in Japan: Causes and Policy Reactions by the Bank of Japan. <i>The European Journal of Comparative Economics</i>. 2012. Vol. 9. No. 1. P. 51–77. 	Самостійна робота – 5 год. Заходи уряду Японії в боротьбі з поширенням і наслідками COVID–19.	16-й тиждень
Разом 120 год.		32 год.		88 год.	